

at her er ikke Tale om at give Tilskud til selve Dyrskuernes Afholdelse, men kun til Præmiebeløb. Jeg skal her oplyse, at i det oprindelige Lovforslag, som jeg havde den Ære at fremsætte i det andet høje Ting, havde jeg til de lokale Landboforeningers Dyrskuer kun foreslaaet 110 000 Kr. Dette Beløb er i Folketinget forhøjet med 20 000 Kr. til 130 000 Kr. Men jeg har ved Lovforslagets Udarbejdelse i øvrigt været i Overensstemmelse med tilkaldte sagkyndige indenfor Husdyravlen, idet de har udtalt, at naar der skulde spares — og de anerkendte fuldt ud Berettigelsen af, at saadanne Sparebestræbelser ogsaa blev gennemført for Husdyravlens Vedkommende —, vilde de anse det for rettest, at det først og fremmest skete paa Dyrskueomraadet; ganske særlig for de lokale smaa Dyrskuers Vedkommende.

Foruden de Besparelser, jeg her har omtalt, er der med Hensyn til Foreningskonsulenterne i Husdyrbruget foretaget den Forandring, at det midlertidige Tilskud, der hidtil har været det halve af Konsulenternes Løn, nu er nedsat til to Femtedel eller 40 pCt. Det kunde maaske være ønskeligt, om der ogsaa her blev sat et Maksimumsbeløb, men da baade Landboforeninger og Husmandsforeninger har lagt megen Vægt paa, at den Vejledning, saadanne Konsulenter yder, ikke formindskes — og jeg er enig i dette Synspunkt, det er fuldt ud berettiget —, har jeg ment det forsvareligt at opretholde den kalkulatoriske Form, men saaledes, at der finder en Nedsættelse Sted fra 50 til 40 pCt., altsaa i Virkeligheden en Besparelse paa 20 pCt. af hele Tilskuddet.

I § 2 er der en Nedsættelse for Statskuers Vedkommende, saaledes at det Tilskud, der kan ydes til Statsskuer for Hingste, nedsættes til 30 000 Kr., og i § 3 stryges Statstilskuddet til Konkurrencer mellem hele Kvæghold eller mellem Familier indenfor disse. Dette Statstilskud har ikke været bragt i Anvendelse i de senere Aar og vilde sandsynligvis heller ikke være bragt i Anvendelse i de nærmest følgende, og jeg har derfor ikke nogen Betænkelighed ved at stryge det; men denne Lov har en rent midlertidig Karakter, og det er derfor ikke dermed angivet, at man for Fremtiden afskærer sig fra at støtte lignende Foranstaltninger, hvis det i kommende Aar skulde anses for at være ønskeligt. Ligeledes finder Nedsættelse Sted med Hensyn til Tilskud til Oprettelse af Svineaviscentreer samt Kontrol- og Forsøgsstationer fra 25 000 Kr. til 20 000 Kr., en Nedsættelse,

jeg anser for fuldt forsvarlig, og som Svineslagterierne, der gennemgaaende er vel funderede i økonomisk Henseende, meget vel kan taale; de maa for deres Vedkommende betale de 5 000 Kr., Staten her inddrager.

Paa § 4 er der derimod sket en Forøgelse af Bevillingen til Fremme af andre Formaal vedrørende Husdyravl og Husdyrbrug. Efter den nugældende Husdyrlov har Landbrugsministeren til fri Raadighed 25 000 Kr.; dette Beløb foreslaas nu forhøjet til 75 000 Kr., altsaa en Forøgelse med 50 000 Kr. Denne Paragraf staar lidt daarligt til de andre, der er Besparelsepargraffer, men naar jeg har foreslaaet en Forhøjelse — en Forhøjelse, der ved Behandlingen i Folketinget blev forøget fra 60 000 til 75 000 Kr. —, skyldes det den Omstændighed, at der indenfor Kredsen af mindre Jordbrugere er opstaaet en glædelig og anerkendelsesværdig Interesse for Kvægavl; man har indenfor Husmandsforeningerne i de sidste Aar i højere Grad end hidtil ønsket at tage et Arbejde op til Fremme navnlig af Kvægbruget i de mindre Landbrug. Selv om de fleste af de Foranstaltninger, der gennemføres i Henhold til Husdyrloven, navnlig gennem Landboforeningerne til Fremme for Kvægavl, ogsaa kommer det mindre Landbrug til gode, kan det ikke nægtes, at der i det mindre Landbrug er særlige Vanskeligheder til Stede, f. Eks. med Hensyn til Udførelsen af Kontrol med Dyrene, ligesom ogsaa Kvægavlsforeninger og andre Foreninger til Avlens Forbedring maa antage en Form, der er afpasset efter Forholdene i det mindre Landbrug. Det vil derfor være ønskeligt at have til Raadighed et Beløb, der kan anvendes til Støtte for disse Bestræbelser; saa længe de endnu er i deres Begyndelse, maaske lidt famlende eller lidt vaklende og ikke i fast Leje; formentlig vil saa den Dag komme, da man kan sige, at nu ligger de fast ligesom de Foranstaltninger, der gennem mange Aar er udført gennem Landboforeningerne, og saa vil de finde deres Plads paa de kommende Husdyrlove. Jeg tror, det var ønskeligt, om man kunde slutte sig til den Opfattelse, som ogsaa Folketinget har billiget, at det er rigtigt, at Landbrugsministeren i nogle faa Aar har et større Beløb til fri Raadighed, navnlig til Støtte for Husdyrbruget indenfor det mindre Landbrug; thi det kan ikke nægtes, at Husdyrbruget i det mindre Landbrug er af afgørende Betydning for dette Landbrugs Rentabilitet.

Sluttelig skal jeg fremhæve, at Forslaget jo fremtræder som et Forslag til